

Pfv.VIII.22.112/2007/9.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Németh K. László ügyvéd (1103 Budapest, Sibrik Miklós út 30.) által képviselt felperesnek a dr. Balla Árpád Gábor ügyvéd (1139 Budapest, Gömb u. 2/b.) által képviselt alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 34.G.301.674/2005. számon megindított, és a Fővárosi Bíróság 2007. június 12-én 2.Gf.75.881/2006/7. számon hozott jogerős ítéletével befejezett perében az alperes 33. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívüli eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 50.000,- (Ötvenezer) forint + ÁFA felülvizsgálati perköltséget. Az alperes a felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint 2003. március 11-én a 4-es főút melletti benzinkútnál munkát végző két felperesi dolgozót áramütés érte, melynek következtében az egyik dolgozó V. S. elhalálozott. A felperes termelésirányító csoportvezetője előző nap utasítást adott V. S.-nek az üzemanyagtöltő állomáson a kandeláber izzók cseréjére a szerelőkocsiban lévő összeszerelhető alumínium állvány segítségével. A helyszínen L. T. villanyszerelő végezte az általuk összeszerelt szabványos 8 m magas munkaállványon az izzók cseréjét. A szerelőpáros vezetője V. S. volt. A dolgozók észlelték, hogy a következő kandeláber eléréséhez szükséges útszakasz felett középfeszültségű légvezeték húzódik. Megbeszélték, hogy a szerelőállvány megbontásával a megfelelő védőtávolságot betartva eltolják az állványt a légvezeték alatt. Utólag megmagyarázhatatlan okból a csővázás állványt nem bontották meg, az tolás közben hozzáért a bekötőút felett átívelő elektromos légikábelhez.

A társadalombiztosítási eljárásban az üzemi balesetben elhunyt munkavállaló örökösei részére a felperest járadék és általános kártérítés fizetésére kötelezték.

A felperes keresetében az alperest mint felelősségbiztosítóját 5.000.000,- forint biztosítási összeg és járulékai megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság kármegosztást alkalmazva az alperest 3.452.388,- forint és kamatai megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kifejtette, hogy a bizonyítási eljárás adatai szerint a halálos baleset bekövetkezésének az elsődleges oka a két munkavállaló pillanatnyi figyelemkieséséből adódó szabálytalan munkavégzés volt. A balesetet előidéző közvetett okok közé sorolta, hogy V. S. nem volt a villamos munkavégzés szempontjából sem szakképzett, sem kioktatott személy, ennek ellenére őt bízta meg a felperes a munka irányításával. A felperes nem gondoskodott a megfelelő oktatásról, a munkavégzési helyszínt nem vizsgálta meg előzőleg, továbbá a baleset áldozata a munkavégzéskor szabadidő cipőt viselt.

A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az alperest 4.887.837,- forint és kamatai megfizetésére kötelezte.

Az ítélet jogi indokai szerint az alperes az Általános Felelősségbiztosítási Szabályzat (ÁFSZ.) 2. pontja és az Üzemi Baleseti Felelősségbiztosítási szerződés feltételeinek (ÜBF.) 2. és 5/1. pontja alapján nem mentesülhetett a megtérítési kötelezettség alól. A hivatkozott feltételek szerint ugyanis a biztosítottnak, azaz a felperesi munkáltatónak olyan súlyos munkavédelmi szabálysértést kellett volna megvalósítania, ami az üzemi baleset okának minősül, és e magatartásának súlyosan gondatlannak kellett volna lennie. A másodfokú bíróság a megállapított munkáltatói szabálysértéseket nem találta a perbeli üzemi baleset közvetlen kiváltó okainak, álláspontja szerint a baleset közvetlen kiváltó oka a dolgozóknak a munkáltató részéről gyakorlatilag elháríthatatlan magatartása volt.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a felperes biztosított munkavédelmi szabályszegéseit, melyeket a munkaügyi bíróság is megállapított. A biztosított súlyos munkavédelmi szabályszegéseit a munkavédelmi hatóság is megállapította, ezért a vonatkozó szabályzatok rendelkezései alapján az alperest a felperessel szemben helytállási kötelezettség nem terheli.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

Hangsúlyozta, hogy az előzményi társadalombiztosítási eljárásban a bíróság a balesetet a társadalombiztosítási juttatások megtérítése, és nem a felperes felróható károkozó magatartása szempontjából vizsgálta. A jelen perben a bíróság a bizonyítékok mérlegelésével megalapozottan állapította meg az utóbbi felperesi magatartás hiányát.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet helyesen indult ki abból, hogy a biztosító a kötelező felelősségbiztosítás alapján őt terhelő helytállási kötelezettség alól abban az esetben mentesülhetett, ha a Ptk. 559. § (3) bekezdése, illetve a felelősségbiztosítási szabályzatok alapján szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartásával a balesetet maga idézte elő, vagy ilyen magatartásával a baleset bekövetkeztében közrehatott. Az alperes visszkereseti joga, - azaz az adott esetben mentesülésének feltétele - szempontjából az előzményi társadalombiztosítási ügyben a bíróság a felperes magatartását nem vizsgálta.

A perbeli jogvitában tehát azt kellett vizsgálni, hogy a felperes ténylegesen megállapított munkavédelmi szabálysértései megfelelnek-e az ÁSZF., illetve az ÜBF. által definiált biztosított súlyosan gondatlan károkozásnak, azaz a kárt a felperes a szabályzatokban meghatározott súlyosan gondatlan magatartásával okozta-e.

A bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével következtetett arra, hogy a baleset bekövetkeztében az egyébként megállapított munkavédelmi mulasztások nem játszottak szerepet. A munkavezető kiválasztása, a képzés, oktatás körében elkövetett munkáltatói szabályszegések ellenére a munkavégzésre kijelölt munkavállalók a konkrét veszélyhelyzetet felismerték, az elhárításához szükséges, és arra alkalmas megoldást választották. Az a jogerős ítéletben foglalt és nem vitatott megállapítás, hogy pillanatnyi figyelemkihagyás következtében ettől eltérően cselekedtek, megalapozza azt a ténybeli következtetést, hogy a biztosított munkavédelmi szabályszegései nem álltak okozati összefüggésben a munkavállalók közvetlen és konkrét veszélyhelyzetének a kialakulásával, illetve a baleset eredményének a bekövetkezésével. Ugyanakkor ennek az okozati összefüggésnek a megállapíthatósága lenne a Ptk. és a szabályzatok hivatkozott rendelkezései alapján az adott felelősségbiztosítási jogviszonyban a biztosító mentesülésének az alapvető feltétele.

Az ismertetett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán az alperes köteles a felperes felülvizsgálati jogi képviseleti díjának megfelelő perköltség megfizetésére és saját felülvizsgálati perköltsége viselésére.

Budapest, 2008. május 8.

Dr. Horeczky Károly s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Mária s.k.
előadó bíró, Csánitzné dr. Csiky Ilona s.k. bíró

Szné

A kiadmány hitelével:
írnok